

ЗАБА́ШТА Любов Василівна (21. 01(03. 02). 1918, м. Прилуки, нині Черніг. обл. — 21. 07. 1990, Київ) — письменниця. Дружина [Андрія Малишка](#). Член СПУ (1950). Закінчила Одеський водний інститут (1941), мовно-літературний факультет Київського педагогічного інституту (1953). Працювала інженером на верф'ях Волги та Дніпра. 1949–50 очолювала відділ поезії журналу «Дніпро» (Київ). Дебютувала 1935 як поетеса у газеті «Правда Прилуччини».

Основна тематика творчості — героїка боротьби проти фашизму, любов до отчого краю, краса природи, материнське і родинне щастя. У її доробку — низка драматичних поем, зокрема «Тернова доля» (1966, про Т. Шевченка), «Дівчина з легенди» (1968, про Марусю Чурай), «Роксолана» (інша назва — «Дівчина з Рогатина», 1973). Музику на окремі вірші та поеми З. написали О. Білаш, А. Кос-Анатольський, І. Шамо (зібрані у кн. «Дзвонкова криниця: Вокальні твори на слова Любові Забашти» (В., 2006)). Писала також для дітей: поетичні збірки «Паляниця білолиця» (1963), «Коли я виросту» (1975), «Пісня зеленого лісу» (1983), «Сівачі»

(1984), повість «Будинок мого дитинства» (1983; усі — Київ) та ін. Упорядниця книги «Вибрані твори» А. Малишка (у 2-х т., К., 1982). Окремі твори письменниці перекладено російською, англійською, польською, румунською, чеською мовами. Її поезії, що з цензурних міркувань не опубліковано в СРСР, видано в книзі «Устами неложними» (К., 2003). Прилуцьку центральну міську бібліотеку названо ім'ям Забашти, 2004 у ній відкрито кімнату-музей письменниці. У Києві на будинку по вул. Б. Хмельницького, № 68, де мешкала З., встановлено меморіальну дошку.

Основні твори

Нові береги: Вірші й поеми. 1950; Дороги дружби: Поезії. 1953; Олекса Борканюк: Поеми. 1954; Калиновий кетяг: Поезії. 1956; Вибране. 1958; Квіт папороті: Поема. 1959; Гніздо голубки: Поезії. 1960; Пісня і хліб: Поезії. 1961; Вірю людині: Поезії. 1963; Драматичні твори. 1963; Скрипка Страдіваріуса: Поезії та драм. поема. 1964; Незабудки: Поезії. 1966; Крила Арсена Дороша: Повість. 1968; Ой катране, катраночку: Поезії. 1968; Там, за рікою, — молодість: Роман. 1970; Земля Антеїв: Поезії. 1971; Берег надії: Поезії. 1974; Київська гора: Вірші та поема. 1982; Крилаті мої кораблі: Роман. 1983; Вибране. 1987; Спалення мадонни: Худож.-докум. повість. 1989 (усі — Київ).

Рекомендована література

1. Пінчук С. Глибина бачення // Жовтень. 1984. № 2;
2. Дзюба І. З дзвонкової криниці // Забашта Л. Вибране. К., 1987;
3. Скирда Л. Уроки історії — простір поеми // Вітчизна. 1988. № 2;
4. Забашта І. «Отак і йтиму: очі як у птиці...»: У вінок пам'яті Любові Забашти // Київ. 2008. № 3.

[В. П. Моренець](#)

Бібліографічний опис:

Забашта Любов Василівна / В. П. Моренець // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17167>. — Останнє поновлення : 2017.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).